

РЕШЕНИЕ

№ 791

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА

при участието на секретаря ВЕРА С. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА Гражданско дело № 20231110140959 по описа за 2023 година

Предявен е от ищеца М. Т. П. срещу ответника С. О. иск с правно основание чл. 55, ал.1, предл. 1-во ЗЗД за заплащане на сумата 200,00 лева, представляваща недължимо събрана глоба, наложена по административен реда на ЗАНН с наказателно постановление ***/27.06.2017 г. Ищецът твърди, че от страна на ответника С. О. като вискател по изпълнително дело № **** по описа на ЧСИ М. Б., с район на действие СГС е недължимо събрана чрез принудително изпълнение исковата сума в размер на 200,00 лева – доколкото с влязло в сила Решение от 28.06.2023 г. по гр.д. № 619/2022, СГС, II Б въззивен състав е признато за установена, че глобата е погасена по давност. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът С. о. е депозирал отговор на исковата молба. Навежда доводи за неоснователност на претенцията поради предходно образуваното дело 619/2022 г., по описа на СГС, което е приключило с влязло в сила решение. Моли съда да отхвърли иска. Претендира присъждане разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства намира следното:

Исковата претенция е за осъждане на ответника да заплати сума в размер на 200 лв., поради това, че посочената сума е недължимо платена на ответника чрез принудителното ѝ събиране в хода на изпълнително производство, образувано след изтичане на изпълнителската давност на наложеното на ищцата административно наказание "глоба" с посоченото наказателно постановление.

Според ППВС № 1 от 28.05.1979 г., първият фактически състав на чл. 55, ал. 1 ЗЗД изисква предаване, съответно получаване, на нещо при начална

липса на основание, т.е. когато още при самото получаване липсва основание за преминаване на блага от имуществото на едно лице в имуществото на друго. Начална липса на основание е налице в случаите, когато е получено нещо въз основа на нищожен акт. Начална липса на основание е налице също така при плащане на задължение след неговото погасяване, освен в случаите на чл. 118 ЗЗД, и т.н. В този смисъл решение № 93 от 24.09.2019 г по гр. д. № 3221/18 г на ВКС, III ГО.

За уважаване на предявения осъдителен иск по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД ищецът следва да докаже, че е заплатил процесната сума в полза на ответника, която е била принудително събрана по посоченото изпълнително дело. В тежест на ответника е да установи основание за получаване, респ. за задържане на полученото, а именно че са налице обстоятелства, водещи до прекъсване или спиране на давността на вземанията, предмет на издаденото наказателно постановление, за което съдът му указва, че не сочи доказателства. В тежест на всяка от страните е да докаже твърденията си, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Между страните е безспорно, а и се установява от писмените доказателства по делото, че въз основа на Наказателното постановление № *****/27.06.2017 г. е образувано на 19.05.2021 г. изпълнително дело № *****/27.06.2017 г. по описа на ЧСИ М. Б. с район на действие СГС.

Безспорно е същото така, че с влязло в сила Решение от 28.06.2023 г. по гр.д. № 619/2022, СГС, II Б въззивен състав е признато за установено, че процесната глоба, наложена с наказателно постановление № *****/27.06.2017 г. е погасена по давност. Съгласно фактическите констатации във влязлото в сила съдебно решение, преди образуване на изпълнителното дело/19.05.2021 г./, давността по чл. 82, ал. 1 ,б. „а“ ЗАНН за глобата е била изтекла.

Със задължителните разяснения в мотивната част на ТР № 2 от 18.03.2022 г. по т.д. № 2/2020 г. , ОСГТК на ВКС, е прието, че силата на пресъдено нещо има правоустановяващо действие. Обхваща основанието и размера на признатото с решението по иска субективно право. След формирането ѝ никоя от страните не може да претендира повече или по-малко, а нов иск за същото вземане е недопустим. С решение № 55 от 22.02.2012 г. по гр. д. № 812/2011 г., г. к., II г. о. на ВКС е прието, че качеството "пресъдено нещо" на решението по установителен иск създава състояние на определеност и безспорност относно съществуването или несъществуването на спорното право и има за последица непререшимост на разрешения спор. Следователно когато дадено обстоятелство или правоотношение е било включено в спорното право по установителен иск и е обхванато от силата на пресъдено нещо на влязлото в сила решение, то в последващ процес между същите страни или техни правоприменици е недопустимо да се разглежда наново спорът, касаещ това обстоятелство или правоотношение.

Поради наличието на влязло в сила решение по въпроса дали са погасени по давност вземанията на С. о. по наказателното постановление,

настоящият състав не може да пререшава повдигнатия правен спор, нито да преценява правилността или допустимостта му, а е длъжен да го зачете.

Видно от съвкупната преценка на писмените доказателства: покана за доброволно изпълнение и удостоверение по изпълнително дело № ***** на длъжника е наложен запор на осн. чл. 507 ГПК. Постъпила е сума в размер на 540,79 лв., от които след разпределяне на сумата от 200 лв. в полза на С. о. и разноски по изпълнението, разликата от 155,89 лева е върната на длъжника. Принудително събраните парични суми не представляват доброволно изпълнение по смисъла на чл. 118 от ЗЗД, поради което може да се иска тяхното връщане (Решение № 1483 от 1967 г. по гр. д. № 977/1967 г. на ВС, I г. о.; Решение № 112 от 11.02.2010 г. по гр. д. № 179/2009 г. на ВКС, III г.о., Решение № 139 от 28.08.2013 г. по т. д. № 98/2012 г. на ВКС, II т.о., и др.)

Съдът, като взе предвид, че принудителното събиране на глобата в размер на 200 лева е предприето от вискателя след погасяването по давност на сумата/ вземането е било погасено по давност преди образуване на изпълнителното дело/, то същата се явява неоснователно получена от него. Въведените в отговора на исковата молба доводи за недопустимост на иска поради това, че спорът вече е разрешен с влязло в сила решение са неоснователни. Делата са образувани по искове с различен предмет и не се касае за разрешаване на същия правен спор: искът по чл.439 ГПК е отрицателен установителен иск за недължимост на сума по висящо изпълнително дело поради погасяването ѝ по давност, а искът по чл. 55, ал. 1, предложение първо ЗЗД е осъдителен за заплащане на събрани суми в хода на изпълнителното дело без основание /въз основа на погасени по давност вземания/, което и поражда правото на ищеца да претендира връщането на тази сума, след като принудителното осъществяване на вземането на ответника е реализирано след погасяването му по давност.

С оглед на горното предявеният иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД е основателен.

По разноските:

С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 50 лева държавна такса за исковото производство и адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, който е минималния размер съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 от НМРАВ (изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) за исковото производство, намален на осн. чл. 78, ал. 5 ГПК поради направено възражение за прекомерност от насрещната страна и предвид това, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. О., Булстат ***** да заплати на М. Т. П. ЕГН ***** по иск с правно основание чл. 55, ал.1, предл. 1- во ЗЗД сумата от **200 лева** (двеста лева), представляваща получена без основание сума по изпълнително дело № ***** по описа на ЧСИ М. Б., образувано въз основа на

влязло в сила наказателно постановление *****/27.06.2017 г. на зам. кмета на С. О., с което е наложено административно наказание "глоба".

ОСЪЖДА С. о., ЕИК *****, с адрес: /адрес/ да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК М. Т. П., ЕГН ***** сумата в размер на **50 лева** (петдесет лева) – държавна такса за исковото производство пред СРС и **400 лева** (четиристотин лева) – възнаграждение за един адвокат.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____